

ljadini, kjer istotako blagodosno za prebivalstvo deluje. Vse pričakuje, da bode g. Škerbinšek zadovoljen in zanemarjeno občino zopet v red spravil. — Mi Slovenjeverjanci pa se srčno veselimo naše zmage. Dosegli smo jo le na tačin, da so se posamezne vasi ob Dravi, ki so hotele imeti preje vsaka svojega župana, združile in zjediniše. To edinost si hočemo pa tudi ohraniti! Mi smo klerikalne politične gonje docela naveličali in hočemo gospodarsko delo. Politična gonja nam ni prinesla drugega nego žalostno obstrukcijo v kmetarskem deželnem zbornu. Ta obstrukcija slovenskih poslancev pa je kriva, da se je regulacija Drave vstavilo. To vemo mi dobro in zato hočemo enkrat za vselej odsloviti politične najskače. Upamo, da nam bodo tudi druge občine sledile in da bode na ta način kmeti odprta treznemu gospodarskemu delu. Živeli kmeti!

Sv. Janž na Dravskem polju. (V našem redništvu se je mudil zaupni mož, ki nam je dal zgodovinske črtice tamošnjega društva požarne brambe, ki je obhajalo pred kratkim obletnico svojega obstanka.) — Bilo je leta 1888, ko se je ustanovilo za ta kraj to preprosto društvo. Glavno zaslugo pri tej ustanovitvi je imel veleposestnik in oskrbnik graščine Bensfeld g. Fr. Lešnik, ki je moral po štirih letih vzornega načelovanja temu društvu prenehati v grob. Bil je naobražen mož, kakoršnih dandanes ne najdeš po vsem Dravskem polju; to mu je načelo, vzdigniti kmeta kolikor mogoče na višek; ne samo na jeziku, temveč tudi pri srcu mu je bil le napredek kmeta, ne tako kakor delajo dandanes voditelji kmečkega — govorijo mnogo — storijo pa nič. Ob obletnici požarne brambe, koje ustanovnik je bil prej imenovan, so se ga Šentjancani posebno spomnili. Za tem blagim možem je prejel vodstvo požarne brambe sedajni župan J. Lešnik, za njim rajni veleposestnik Davorin Fric, po smrti tega je načeloval dolgo dobo tudi naprednjak Vinko Fras. Za bližajočo se stoletnico društveno leto so si pa člani požarne brambe izbrali za načelnika veleposestniškega sina Frica Lešnika, misleč s tem sloviti na poseben stoletni jubilejsko leto, kajti ta Fric, po domače mlajkov, je sin prvega načelnika, že pokojnega veleposestnika Franca Lešnika. Čuli so, da bo vsaj deloma tako vzorno požarno skrbel za napredek društva, kakor njevo blagi oče. A varali so se grozno. S svojim stopom kot načelnik je zasejal v društvo neslogo. Radi tega so starejši zaslužni člani začeli zapuščati društvo. Pri vsem tem neplodnosnem delu se sam (ker ga ni mogli ne morejo) povišuje s pristno klerikalno pohvalo in trdi pri vsaki priliki, da to kar on storil za društvo, ne bi mogel storiti nihče. Če bi bilo to res, bi mu čestitali vsi ob jubilejnem društvenem letu, a sedaj se sramujejo člani večinoma vsi člani. Telovadili še niso nikdar tako slabo kakor sedaj; kako pa se naj naučili, če načelnik sam ne ve in še raven zasmehuje četovodjo, ki se trudi, da bi to izvežbal mladeniče. — Ravno tako popotniki z onimi, ki so društvu materijelno mnogo pomagali, se zastoj trudili za društvo, medtem ko si načelnik vsako pot zaračuna. Izstopivši iz društva, oklenite se društva in spravite ga na isto pot, ko je bilo začasa našega sodelovanja. — Nastopu načelnika pri pozdravu sosednih društev pa prinesemo ob pri liki sliko.

Sv. Barbara v Halozah. Vkljub spomladanskemu mrazu imamo v goricah še precej lepo podzja. Posebno v Gradiščah je prav veselo in prijetno, kako se grozdje dozoreva. Ker je bolj

nizko, ni mraz toliko škodoval, ko na višjem. In letos bo omenjena občina še največ in najboljše vina pridelala. Vabimo že v znanprej g. vinske kupce. V prihodnjem tednu bodo ljudje že večinoma začeli z trgatvijo. Ko bi dal Vsega mogočnega še kaj solčnih dnevo, da se popolnoma dozori. — V zadnjem tednu v noči so napadli neznani zlikovci, ponočnjaki, g. Kerna iz Gradca, gostilničarja in veleposestnika; najbrž kak politikerji, ki Nemce črtijo. Metali so kamenje nanj, toda k sreči ga ni noben zadel. Kmet Majcenovič je nato dotične falote z šestkratnim strelom iz samokresa nagnal. Opozarjamo glavno c. in kr. orožništvo v Sv. Barbari, naj ukrene dotične falote, poizvedeti. Človek si ja ni več varen svojega življenja.

Ptujška gora. Naši prvaški hujškači so pričeli zopet rogoviliti. Govori se, da hočeta krajni šolski svet in občina dosednji nemški poduk na naši šoli odpraviti. Proti temu je večina starišev, ki imajo šolsko deco, odločno protestirala. Ako bi se ta prvaška nakana res zgodila, ako bi se šolska oblast podvrgla gonji par posameznikov, ki nimajo pri nas nobene veljave, — no, potem si bode večina starišev znala pomagati. Stariši bodo potem enostavno zahtevali uresničenje nemške šole, kar bi itak ne bilo vezano z nobenimi troški in bi bilo potem vsem ustrezno. Prepotrebno znanje nemščine pa ne pustimo svoji deci odvzeti! V prvi vrsti hujška seveda zopet tisti priliznjeni učitelj Klemenčič, ki ima toliko masla na glavi, da bi sploh na sonce ne smel. Klemenčič in Haberca menda res mislita, da sta edina gospodarja na Ptujski gori. Pa jima bomo morali zopet enkrat pošteno grehe izprašati! — Stariši! Ne pustite se od teh dveh itak znanih oseb hujškati in zapeljivati! Šola je za deco, ne pa za Haberco in njenega — Klemenčiča! Posestniki.

Zahtevajte

pri Vašem trgovcu ne samo
„kocke za goveje juho“, nego
izrecno

MAGGI -JEVE

kocke

po 5 v

kajti te so

najboljše!

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

„Čukovski“ škandal v Mariboru.

Mariborski „čuki“ povzročili so preteklo nedeljo veliki škandal, ki se jim je sicer prav

slabo obnesel, ki pa kaže vendar vso zagriženost in predrzno izzivanje slovenskih voditeljev. Obžalujemo tiste mnogokrat še za ušesmi mokre fantičke, ki se pustijo za „orlovsko“ maskarado zlorabljeni. Krivi niso, da jih je njih nesrečna usoda dovela v tabor najstrupenejših sovražnikov ljudstva. Vsega obsojanja vredno pa je nečuvano hujškajoče delo slovenskih voditeljev, ki hočejo namenoma in nalašč vstvariti nasprotje med mestom in deželo ter odpraviti mir med Nemci in Slovenci. Vsakdo, ki ima le malo možgan v glavi, bode priznal, da imajo ti slovenski voditelji edino zlobni namen, povzročiti z izzivanjem izgrede in nasilnosti.

To je pokazal najjasnejši škandal v Mariboru, ki se je doigral preteklo nedeljo. Bilo je tako-le: Popolnoma nathem, brez oblastvenega naznanila in dovoljenja so se zbrali „čuki“ v lokalu katoliškega pomočniškega društva. Tam so se preoblekli v svoje rdeče „čukovske“ srajce in so marširali pod vodstvom znane hujškača dra. Verstovškega po ulicah. Dr. Verstovšek ni tako neumen, kakor se dela. On ve prav dobro, kakšne postavbe imamo. On, kateremu je klerikalizem in katoličanstvo le navadni politični in osebni „kšeft“, on ki je prodal svoje nekdanje napredno „prepričanje“ za klerikalne mandate, ki je nekdanj priljal na tisto stranko, kateri zdaj hlapčuje, ki je nasilnež od pet do glave, ki se prepira in tožari s svojimi sosedi, pretepa slovenske dečke, obnaša slabše od žganjarjev, — ki pa se obenem masti ob državnem koritu od žuljev davkoplačevalcev, — ta dr. Verstovšek torej bil je duša nedeljskega škandala. Vkljub temu, da je vedel, da se mora javne obhode naznaniti, tega ni storil, marveč je z enostavnim preziranjem oblasti priredil svoje izzivanje. Ni čuda, da je prišlo do preprirov in pretepa. Mariborsko prebivalstvo je bilo hudo razburjeno nad balkansko nošo rdečesrajčnikov in ko so ti fantalini pričeli celo z glasnimi klici izzivati, prišlo je kmalu do pretepa. Padale so klofute in „čukovske“ čepice so frčale po zraku. Medtem je prišel podžupan Wastian in je takoj odredil vse potrebne policijske korake, da se „čukom“ ničesar ne zgodi. Policaji so rdečesrajčnike hitro nazaj peljali in v hišo klerikalnega društva spravili. Tam so se morali preobleči in so jo potem kakor mokri petelinčki popihali domu, brez da bi jim kdo le lasa skri vil... S tem je bil škandal končan. „Čuki“ in dr. Verstovšek so videli, da s takimi izgrediv v Mariboru ničesar ne opravijo in si bodejo pač devetkrat premislili, predno napravijo zopet tak škandal. Smešna in norčevanje vere je Verstovškova trditev, da so hoteli „čuki“ le k spovedi iti. Ja ali se je treba v rdeče srajce preobleči, kadar se gre k spovedi? Ali je treba politično hujškarijo izvršiti, kadar si hoče človek svojo vest pred Bogom izočistiti? Ali je človek primeren za sprejem sv. sakramenta, kadar ga pretresava najhujša politična strast, najgrše politično sovraštvo? Verstovšek in njegova „vera“ sta blago ednake kakovosti...

Klerikalni listi zdaj seveda tulijo in vpijejo, kakor da bise slovenskemu ljudstvu bogve kakšna krivica zgodila. Pa slovensko ljudstvo se silo malo briga za „čukulado“ pravakov, ki so že skozi desetletja ravno to slo-

Sprejmite najtoplejšo zahvalo itd.“

Priporočamo naročiti poskusni tucat steklenic Fellerjevega bolečine odpravljajočega fluida z zn. „Elza-fluid“, ki naj bi bilo vedno v hiši, za 5 kron franko od lekarnarja E. V. Feller v Stubici, Elzaplatz št. 241 (Hrvatsko).

Istotako priporočamo iz lastne izkušnje Fellerjeve odvajalne Rabarbara-kroglice z zn. „Elza-kroglice“ za pospeševanje teka, prebave, odvajanja in redne izmenjave snovi. 6 škatljic se dobi franko za 4 krone od lekarnarja Fellerja.

od zakladov sveta

le zdravje gotovo najrednejši. Vse druge za-
le si zdravi, delazmožni človek lahko pri-
se. Bolani človek pa od zakladov, ki jih po-
daja, nima živjanja.

Zdravje je vedno od malih nevarnostih
gojeno, ki jih lahko preziramo, predno smo
niti njimi seznanili. Mi ne smemo sovražnikov
zdravja prezirati, temveč se moramo
kmo pred njimi varovati. Mi pa tudi ne smemo
opaziti, ako opazimo njih vpliv na naše zdravje,
moremo potem, ako le mogoče, takoj boj
eti njimi zaprijeti.

Malo prehlajenje zadostuje mnogokrat, da
nam prinese resno, nšesne bolečine, obrazne
bolečine, nahod, kašelj, zobobol, ter druge slabe
posledice in z njimi zvezano pomanjkanje spanja.
Ako je to slučaj, potem se mnogo ljudi jokajoč
brezdelavno uda svojemu trpljenju.

Naši čitatelji nam bodo gotovo hvaležni,
ako opozarjamo tukaj na Fellerjevi bolečine
odpravljajoči zeliščni esenc-fluid z zn. „Elza-
fluid“, o katerega vplivu je pisala znana pesnica
in pisateljica Paul Maria Lacroix: „Sili me
Vam povedati, kako nezmerno dobro mi je Vaš
po baronici Freytagh dobljeni fluid z zn.
„Elza-fluid“ za mojo obrazno neuralgijo storilo.

vensko ljudstvo izžemali in izsesavali. Ti prvaki hočejo izstradano truplo slovenskega ljudstva preobleči v rdeče srajce, hočejo glas lačnih želodcev preglasiti z izzivalnimi klici, hočejo potom pouličnih pretefov balkanske šege tudi na Štajerskem uvesti. Pa ljudstvo jim obrača hrbet...

Proč z izzivalci in hujskači!

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 17

Novice.

Samomor princesinje. V Heidelbergu se je ustrelila princesinja Sofija, hčerka princa Viljema iz Sachsen-Weimara. Bila je zaljubljena v nekega meščanskega sina. Njen oče pa ni pustil te poroke. Vsled tega si je vzela življenje.

Pogreznila se je zemlja pri vasi Szimbark v okraju Gorlice v Galiciji. Pogreznilo se je okoli 80 oralov gozda s 7 hišami. Na dotičnem mestu se nahaja zdaj precej veliko jezero. K sreči se je to pogreznjenje polagoma vršilo. Tako so si zamogli prebivalci vsaj življenje rešiti.

Morskega volka vjeli so ribiči pretekli teden v Jadranskem morju na severnem bregu otoka Vecchia. Morski volk je skoraj 5 metrov dolg. Prepeljali so ga v mesto Roka in ga tam razstavili.

8 sinov pri vojaki ima učitelj Hellmich v Lissi na Pozenskem. Poleg tega ima učitelj še 2 hčerki. Neverjetno je le, kako zamore s svojo plačo izhajati.

Princ roparski načelnik, seveda na Ruskem. V Odessi so namreč zaprli princna Sakholm Kaleha, ki je vodja velike roparske bande. Ti roparji so kradli in pobijali zlasti ob obalah Črnega morja. Prebivalci celih vasi so bili pred njimi v strahu. Zaprli roparski princ je član plemenitaške družine Mingvelta.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Prvaški napad na vojaka. Zagriženo sovraštvo proti avstrijskim vojakom se širi vedno bolj v prvaško-slovenskih vrstah in rodi že prav čudne uspehe. Evo zopet en slučaj! Dne 27. p. m. ob 2. uri ponoči prišla sta brčkone pijana slovensko-narodna študenta Franc in Anton Radelj v Celju izzivati in psovati vojaško stražo pri garnizijski bolnišnici 87. inf. regimenta v Celju. Študenta sta brez vsacega vzroka v službi stoječega vojaka opsovala z besedo „trottel.“ Vojak je bil jako hladnokrven in se je pijancema najprej izognil. A ko je postal Franc Radej vedno bolj vsiljiv in nadležen ter je tudi lagal, da je rezervni oficir, napravil je vojak s puško „fertig.“ Zgodila bi se gotovo nesreča, ako bi ne prišel ravno v tem hipu mestni stražnik, pred katerim sta slovenska fantalina zbežala. Zadeva bode imela svoje nadaljevanje pred sodnijo. A mi vprašamo že danes: Ali je tako nesramno postopanje pravilno? Ali so vojaki zato tukaj, da se sme na njih vsak opijanjeni smrkolin svoj jezik brusiti? Vojak je bil popolnoma opravičen, rabiti takoj orožje; kaj ko bi to storil in bi z bajonetom fantalina manire učil? Takšna je od celjskih slovenskih narodnjakov vzgojena mladina!

V Šošanju dobila je cerkev krasne nove zvonove, ki jih je daroval lansko leto umrli nemški dobrotnik Fr. Woschnagg star. Zvonove se je blagoslovilo ob veliki slavnosti. Cerkev je bila na zunaj olupšana in je tozadnje velike troške plačal g. pl. Hübler na gradu Gutenbühel.

V Slov. Gradcu so se vršile te dni občinske volitve. V III. razredu bili so izvoljeni sledeči gg.: Ing. H. Pototschnig, Ad. Steinhauer, A. Günther, M. Prusch; kot nadomestnika pa Joh. Schuster in Joh. Trettler. V II. razredu: Fr. Pototschnig, dr. M. Kieseewetter, Joh. Pungarscheg in Mag. Rebul; kot nadomestnika pa Fr. Siwetz in Joh. Debelak. V I. razredu: Joh. Kramer, O. Reitter, Fr. Lobe in Jos. Eicholzer; kot nadomestnika pa Dom. Gaischek in L. Schmautzer.

Uboj. Preteklo nedeljo se je izvršil v ptujski okolici zopet uboj. Rekruti so namreč v Brusovi gostilni popivali. V pijanosti nastal je prepir, ki se je seveda v pretep razvil. Pri temu je bil posestniški sin Jakob Vnuk zaboden, tako da se je takoj mrtev na tla zgrudil. Orožniki so zaprli v prvi vrsti dva brata Tašner, od katerih je eden kolarski pomočnik, drugi pa slikarski pomožni delavec. Nadalje so zaprli še nekega hlapca v Ptuj. Zaprti mečejo zdaj krivdo drug na drugega. Surovost v ptujski okolici postaja pač vedno hujša. In ravno v najbolj klerikalnih občinah se zgodi največ zločinov. To naj bi gotovi politikujoči duhovniki pomislili; namesto da bi fante k pijančevanju in sovraštvu zoper Nemce šuntali, naj bi jih raje učili krščanskih čednosti. Taki uboji so sramota za celo pokrajino in škodujejo splošnosti.

Iz šale resnica. Pri sušenju mrve pri Šošanju so se v šali ruvale dekle. Pri temu si je zlomila Marija Krebs ključno kost.

Požar. V Studenich nastal je ogenj pri trgovki z mešanim blagom Leopoldini Ronjak. Komaj da se je trgovka z svojim možem in otrokom skozi okno rešila. Pogorelo je tudi vso pohištvo perice Teršovac. Gasilci so v težkem delu ogenj pogasili. Najprej je dekla Bukošek ogenj opazila. Ko bi se ta ne zbudila, bi se lahko vsi v dimu zadušili. Hiša je last Ciril-Metodove družbe.

Pod vlak je prišel v bližini Radgone učitelj Emil Werschitsch iz Kočevja. Nesrečnež je pridobil tako hude rane, da je kmalu nato umrl.

Tatica. V Mariboru so zaprli dekle Genovefo Spindler iz Studenic, ki je pokradla za več sto kron raznega blaga.

Babji tepež. V Pristovi pri Celju so se steple 77 letna posestnica Margareta Jošt in dekla Ograjšek. Starki prišla je tudi njena 80 letna sestra na pomoč. A dekla je obe pretepla in starejšo celo tako hudo na tla vrgla, da si je ta rebro zlomila.

Poskušeni samomor. Z revolverjem obstrelil in težko ranil se je baje iz družinskih vzrokov občinski sluga Alojz Horvat v Sv. Trojici sl. g. Odpeljali so ga v radgonsko bolnišnico.

Vlomi. Pred kratkim se je v Ljutomeru vlomilo večkrat v vilo in stanovanje župana Thurna. Pri temu se je predmete v vrednosti od 400 do 500 K ukradlo. Orožnikom se je zdaj posrečilo, tatova v osebi dveh 15 in 18 letnih sinov županovega viničarja dobiti in sodniji oddati.

Rop. 11 letni Jožef Konec bil je v Škofjivasi pri Celju od neznanega fanta napaden, na tla vržen in za svoj denar v znesku 1 K 88 h oropan. Neki fjakar zasledoval je roparja; vzel mu je klobuk, a vendar se je posrečilo roparju z denarjem pobegniti. Pravijo, da je neki slaboumnež rop izvršil.

Iz Koroškega.

Smrtna nesreča. V Rosenbachu prišel je pri delu na kolodvoru železničar Karl Spitzer med mašino in steno kurilnice. Stisnilo ga je tako hudo, da je revež kmalu nato v bolnišnici umrl. Nesrečnež zapušča vdovo in tri neprekrbljene otroke.

Pazite na deco! V Pitzelstättenu pri Celovcu se je igrala 4½ letna hčerka dra. pl. Dittler z užigalicami. Otrok je pridobil take opekline, da je v hudih bolečinah čez par ur umrl.

Nesreča. V Semslachu povozil je neki kolesar staro žensko posestnico Puhellnig. Revica je bila močno ranjena in ji je tudi nogo zlomilo.

Surovi huzarji. V Wolfsbergu napadli so huzarji brez vzroka razne delavce. Pri temu je huzar Kovacs delavca Märzinger s sabljo tako hudo po glavi udaril, da ga je smrtnonevarno ranil.

Iz drevesa nadla je pri obiranju jaboljk gostilničarka Loibneger v St. Georgen i. L. Zlomila si je desno roko.

Veliki požar se je vršil v fabriki usnja Sotlschegg v Ritsingu pri Wolfsbergu. Gasilci so v težkem delu glavno poslopje rešili. Škoda je jako velika.

Nevarni vlomilec. Že 13 krat predkaznovani postopač Jakob Stocker prišel je komaj iz zapora, ko je že zopet v Raimsu izvršil večji

vlom in ukradel precejšno svoto denarja. Zločinec ima levo nogo leseno.

Policijski pes. V Beljaku ukradel je nekdo uzmovič veliko korbo s perilom. Ko so ga za sačili, rekel je, da je korbo le seboj vzel in da je itak vedel, da jo bode policijski pes našel.

Roparski napad. Na poti od Prega v Nierderdorf napadel je lastnika rudnika Dürnberger neki neznan ropar od zadaj in ga pobil na tla ter ga hotel oropati. V zadnjem hipu pa se je menda zbal in je zbežal. Dürnberger je težko ranjen.

Izpred sodišča.

Mariborska porota.

Maribor. Zaradi nenravnih zločinov, ki jih je izvršil nad nedoletnim dekletom, bil je Avgust Razbočan na 18 mesecev težke ječe obsojen. Soobtožena Franc in Julija Razbočan sta bila oproščena. — Kočar Franc Lenarčič iz Murberga pri Zgornji Radgoni je svojo prvo ženo ubil in je bil zato svoj čas na 8 let težke ječe obsojen; 6 let je sedel, ostala dva pa se mu je odpustilo. Lenarčič se je potem drugič oženil. A ker je pijanec, prišlo je zopet do prepira in njegova žena je morala večkrat sosedom zbežati. Ko je enkrat pri viničarju Mariji Kunčič spala, je njen mož v jezi kočbo zažgal, ki je tudi popolnoma pogorela. Za to požig bil je Lenarčič na 5 let težke ječe obsojen. — 54 letni najemnik Franc Pavlič v Radbergu je stari očim 13 letne Antonije Jevnik. Kot tak se je večkrat zagrešil nad dekletom. Pavlič trdi, da ga je dekleta sama v to zločin zapeljala. V resnici je dekletce tudi grozno pokvarjeno. Pavlič je bil na 5 mesecev težke ječe obsojen.

Večkratni požigalec.

Wiener-Neustadt. Pred tukajšnjimi porotniki imel se je zagovarjati neki Georg Riegler zaradi večkratnega požiga. Zažgal je svoje posestvo opetovano, da si je na ta način pridobil lepe zavarovalne svote. Leta 1903 zažgal je v Mönchkirchenu neko hišo; ogenj se je razširil na 9 drugih hiš, ki so vse pogorele. Tudi 12 oseb je našlo v plamenih svojo smrt. Riegler je bil tudi zloglasni razkoševalec posestev. Ako mu kakšno posestvo niso hoteli prodati, enostavno dotično hišo zažgal. Grozoviti zločinec bil je na 7 let težke ječe obsojen.

Gospodarske.

Žetev v Avstriji. Poljedelsko ministerstvo dalo je ravnokar poročilo o stanju žetve na polju, trniku in paših. Žetne uspehe se kaže v ševilkah; pri tem velja 2 kot čez srednjo žetev, 3 pa kot srednjo. Žetne pšenice je 2,7, torej bolj kot srednja; bila je veliko mnoge deževja precej težavno za spraviti. Šele lep gorko vreme zadnjega tedna v avgustu omogočilo spravljati večine pšenice. Zrnja je v splošnem več kot srednjo. Za rž se kaže število 2,7. Tudi žetev rži je bila vsled deževja težavna. Srednjo število za ječmen in oves 2,4. Vsled deževja je kakovost ječmena, zlasti njegova barva hudo trpela. Zrnja je pa precej. Tudi pšena ovsu je vkljub slabemu vremenu žetev še precej napredna. Pri koruzi se kaže srednjo število 2,9. Večidel koruza ni mogla okrepčati od škode, ki ji jo je pridel del pomladni mraz. V marsikaterih krajih trpela je tudi vsled toče in na Ogrskem vsled mokrota. Samo v njih planinskih deželah se je lepo izboljšala. Lan, slama, korna repa, krmlina pesa, zelje, detelja, stoji povsod bolj kot srednjo dobro. Istotako travniki in pašje. Edino krompir stoji v splošnem slabo (pod srednjo žetvijo), ker mu je zlasti mokrota hudo škodovala.

Pogoji za pitanje svinj. Pri pitanju zahteva od svinj, da v kolikor mogoče kratkem času veliko množino krme sprejmejo in to krmo čimhitreje v maslošep ter mast spremenijo. V ta namen potrebujejo svinje v prvi vrsti mir med posameznim krmljenjem. Zato naj se opusti drugače tako ugodno gibanje v svetlo zraku. Polno našte padejo svinje v neko lenobo, kar ravno podpira pitanje. Treba je torej čase krmljenja natanko držati, da se svinje ne moti. Drugače svinje prekmalu h koritu in iščejo po hrani. S tem se pa uspeh pitanja gotovo zmanjša. Nadalje naj se krmi vedno bolj suho nego mokro. Ako se za pitanje prvi vrsti krompir in krmlino moko rabi, naj se ne pozabi, premešati tudi nekaj krvalne krme (Blutruhm). Ali nikdar naj se ne daje svinjam mnogo soli. Potrebščina na soli je pri svinjah jako majhna; popolnoma zadostuje v splošnem tista sol, ki se itak v krmlinskih sredstvih nahaja. Večji dodatki soli škodujejo svinjam na vsak način.

Kisla krma. Letos leži vsled večnega deževja mnogo krme zunaj in se ne more spraviti. Da se po-